

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Chúa Đã Sống Lại — Một Bài Nghiên Cứu Kinh Thánh với Các Số Strong

CÂY THẬP TỰ, MINH CHỨNG, VÀ SỰ TRỞ LẠI — VÌ SAO SỰ CHẾT PHẢI NHƯ VẬY, VÀ ĐIỀU GÌ SẼ ĐẾN TIẾP THEO

Giáo lý Kinh Thánh Nền tảng — Phúc âm của Chúa Giê-xu Christ

LỜI MỞ ĐẦU

Tại sao Chúa Giê-xu phải chết? Ngôi mộ trống đã chứng minh điều gì? Điều gì sẽ xảy ra khi Ngài trở lại? Bài học này đem ba câu hỏi đó đến với Kinh Thánh, và để Kinh Thánh trả lời bằng chính lời của Kinh Thánh.

Nghiên cứu này đề cập đến lý do vì sao huyết phải đổ ra. Nghiên cứu này đề cập đến việc Ngài đã hạ mình xuống thấp đến đâu, và điều thập tự giá đã phải trả giá cho Ngài là gì. Nghiên cứu này đề cập đến việc Đức Chúa Cha gọi Đức Chúa Con là Đức Chúa Trời và là Chúa. Nghiên cứu này đề cập đến Đức Giê-hô-va, Đấng đã phán với Chúa của Đa-vít. Nghiên cứu này đề cập đến Đấng Christ sống lại từ kẻ chết, và Đấng Christ sống trong những người mà Ngài đã cứu. Nghiên cứu này đề cập đến sự trở lại của Ngài, và sự chọn lựa kéo dài đến đời đời.

BA CÂU HỎI NGHIÊN CỨU NÀY GIẢI ĐÁP:

1. Tại sao sự chết của Chúa Giê-xu phải bằng huyết, chứ không phải bằng một cách dễ dàng hơn?
2. Làm sao Đa-vít có thể gọi con mình là Chúa mình trong Thi Thiên 110:1?
3. Sự sống lại đã chứng minh điều gì, và điều gì sẽ xảy ra khi Chúa Giê-xu trở lại?

MỞ NEO KHỞI ĐẦU

1 Ti-mô-thê 2:5 Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, và chỉ có một Đấng Trung bảo ở giữa Đức Chúa Trời và loài người, tức là Đức Chúa Jê-sus Christ, là người; (6) Ngài đã phó chính mình Ngài làm giá chuộc mọi người. Ay là lời chứng đã làm đúng kỳ

MỘT ĐỨC CHÚA TRỜI + MỘT Đấng TRUNG BẢO Ở GIỮA ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ LOÀI NGƯỜI, TỨC LÀ NGƯỜI CHRIST JÊ-SUS.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Một đấng trung bảo (người đứng giữa hai bên bị chia rẽ để đem hai bên trở lại với nhau) phải hoàn toàn thuộc về cả hai bên, nếu không thì không thể làm đấng trung bảo. Hãy xem 1 Ti-mô-thê 2:5 nói đấng trung bảo là: "người, tức là Đức Chúa Jê-sus Christ." Chúa Jê-sus Christ phải là một con người, nếu không thì Ngài không thể đứng ở nơi loài người đứng và chịu một cái chết như con người. Hãy xem 2 Cô-rinh-tô 5:19 nói điều gì là thật ở bên trong cái chết đó: "Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ." Chúa Jê-sus Christ phải là Đức Chúa Trời, nếu không thì cái chết của Ngài chỉ là thêm một người nữa chết đi, không đem lại sự cứu rỗi (sự giải cứu khỏi tội lỗi và hình phạt của tội lỗi) cho bất cứ ai. Đây là lý do vì sao câu trả lời cho câu hỏi "Chúa Jê-sus là ai" không phải chỉ là một câu hỏi phụ dành riêng cho các học giả. Toàn bộ giáo lý về sự cứu rỗi tùy thuộc vào câu trả lời cho câu hỏi đó.)

H. TẠI SAO SỰ CHẾT PHẢI NHƯ VẬY — CHIẾC CẦU TRỞ LẠI VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI

H1. VẤN ĐỀ, ĐƯỢC NÊU RÕ RÀNG

Ê-sai 59:2 Nhưng ấy là sự gian ác các người làm xa cách mình với Đức Chúa Trời; và tội lỗi các người đã che khuất mặt Ngài khỏi các người, đến nỗi Ngài không nghe các người nữa.

NHƯNG ẤY LÀ SỰ GIAN ÁC CÁC NGƯỜI LÀM XA CÁCH MÌNH VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI.

Rô-ma 3:23 vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời,

VÌ MỌI NGƯỜI ĐỀU ĐÃ PHẠM TỘI, THIẾU MẤT SỰ VINH HIỂN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI.

H2. TẠI SAO PHẢI LÀ HUYẾT, KHÔNG PHẢI THỨ GÌ ĐỂ DÀNG HƠN

Hê-bơ-rơ 9:22 Theo luật pháp thì hầu hết mọi vật đều nhờ huyết mà được sạch: không đổ huyết thì không có sự tha thứ. **[G859 aphesis ■]**

KHÔNG ĐỔ HUYẾT THÌ KHÔNG CÓ SỰ THA THỨ.

Lê-vi Ký 17:11 vì sanh mạng của xác thịt ở trong huyết; ta đã cho các người huyết rưới trên bàn thờ dâng làm lễ chuộc tội cho linh hồn mình; vì nhờ sanh mạng mà huyết mới chuộc tội được.

VÌ SANH MẠNG CỦA XÁC THỊT Ở TRONG HUYẾT --> VÌ NHỜ SANH MẠNG MÀ HUYẾT MỚI CHUỘC TỘI ĐƯỢC.

Hê-bơ-rơ 10:4 Vì huyết của bò đực và dê đực không thể cất tội lỗi đi được.

VÌ HUYẾT CỦA BÒ ĐỰC VÀ DÊ ĐỰC KHÔNG THỂ CẤT TỘI LỖI ĐI ĐƯỢC.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Đặt ba câu này lại với nhau thì toàn bộ hệ thống hy sinh cổ xưa tự nó được giải thích. Sự sống ở trong huyết. Tội lỗi phải trả giá bằng một mạng sống. Vào thời cổ, các con sinh tế bằng thú vật đã cung ứng sự chuộc tội (một sự che đậy tạm thời cho tội lỗi để phục hồi địa vị của một người trước Đức Chúa Trời) ngày qua ngày, trong hàng trăm năm. Hê-bơ-rơ nói rõ ràng rằng các con sinh tế bằng thú vật không bao giờ có thể cất tội lỗi đi được. Vậy thì tất cả những con sinh tế bằng thú vật đó là để làm gì? Các con sinh tế bằng thú vật giữ cho món nợ tội lỗi luôn hiện rõ là chưa được trả. Các con sinh tế bằng thú vật là một sự nhắc nhở lâu dài, được lặp lại, hằng ngày rằng một mạng sống đang còn thiếu. Các con sinh tế bằng thú vật giữ sự nhắc nhở đó tại chỗ cho đến khi có một sự chết duy nhất có thể trả trọn món nợ tội lỗi.)

H3. NGÀI ĐÃ HẠ MÌNH XUỐNG THẤP ĐẾN ĐÂU

Phi-líp 2:5 Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, (6) Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; (7) chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người; (8) Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự.

NGÀI VỐN CÓ HÌNH ĐỨC CHÚA TRỜI --> ĐÃ LẤY HÌNH TÔI TỚ --> VÂNG PHỤC CHO ĐẾN CHẾT, THẬM CHÍ CHẾT TRÊN CÂY THẬP TỰ.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy chú ý đến trình tự đi xuống trong Phi-líp 2:6-8. Chúa Giê-xu vốn có hình thể của Đức Chúa Trời. Chúa Giê-xu đã tự bỏ danh tiếng của mình. Chúa Giê-xu đã lấy hình tôi tớ. Chúa Giê-xu đã mang lấy hình dạng loài người. Chúa Giê-xu đã trở nên khiêm nhường. Chúa Giê-xu đã trở nên vâng phục. Chúa Giê-xu đã chết. Sau đó Phao-lô đã thêm hai từ nữa mà câu văn không thực sự cần đến: "thậm chí chết trên thập tự giá." Chỉ đơn thuần nói rằng Chúa Giê-xu đã chết là chưa đủ đối với Phao-lô. Cách thức cụ thể của cái chết của Chúa Giê-xu là một phần trong luận điểm của Phao-lô.)

H4. ĐIỀU THẬT SỰ ĐÃ TRẢ GIÁ CHO NGÀI — ĐƯỢC NÓI TRƯỚC, VÀ ĐƯỢC NÓI LẠI SAU ĐÓ

Ê-sai 50:6 Ta đã đưa lưng cho kẻ đánh ta, và đưa má cho kẻ nhổ râu ta; ai mắng hoặc giở trên ta, ta chẳng hề che mặt.

TA ĐÃ ĐƯA LƯNG CHO KẺ ĐÁNH TA --> AI MẮNG HOẶC GIỞ TRÊN TA, TA CHẴNG HỀ CHE MẶT.

Thi-thiên 22:16 Vì những chó bao quanh tôi, Một lũ hung ác vây phủ tôi; Chúng nó đâm lũng tay và chơn tôi; (17) Tôi đếm được các xương tôi. Chúng nó xem và ngó chơn tôi; (18) Chúng nó chia nhau áo xống tôi, Bắt thăm về áo dài tôi.

CHÚNG NÓ ĐÂM LÚNG TAY VÀ CHƠN TÔI --> CHÚNG NÓ CHIA NHAU ÁO XỐNG TÔI, BẮT THĂM VỀ ÁO DÀI TÔI.

Ma-thi-ơ 27:35 Họ đã đóng đinh Ngài trên cây thập tự rồi, thì bắt thăm mà chia nhau áo xống của Ngài.

CHÚNG ĐÓNG ĐINH NGÀI, VÀ CHIA NHAU ÁO XỐNG NGÀI, BẮT THĂM MÀ CHIA --> HẦU CHO ỨNG NGHIỆM LỜI ĐÃ CHÉP.

Giăng 19:34 nhưng có một tên lính lấy giáo đâm ngang sườn Ngài, tức thì máu và nước chảy ra.

MỘT NGỌN GIÁO ĐÂM VÀO SƯỜN NGÀI --> TỨC THÌ MÁU VÀ NƯỚC CHẢY RA.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Đa-vít đã viết về việc tay và chân bị đâm thủng trong Thi Thiên 22. Đa-vít đã viết về việc lính chia nhau áo xống trong Thi Thiên 22. Đa-vít viết điều này một ngàn năm trước khi có ai ở Y-sơ-ra-ên từng chứng kiến một cuộc đóng đinh. Đa-vít không hề mô tả điều gì đã xảy ra cho chính bản thân mình. Ma-thi-ơ viết nhiều thế kỷ sau đó, sau khi sự đóng đinh của Chúa Giê-xu đã xảy ra. Ma-thi-ơ ghi lại rằng bọn lính đã làm đúng như những gì Thi Thiên 22 đã mô tả. Ma-thi-ơ nói rõ lý do tại sao bọn lính làm điều này: "để được ứng nghiệm." Hãy đọc hai đoạn tường thuật cùng với nhau. Đa-vít viết bài tường thuật của mình khi nhìn về tương lai, không có cách nào biết được sự đóng đinh sẽ xảy ra. Ma-thi-ơ viết bài tường thuật của mình khi nhìn lại sự đóng đinh, không có cách nào phủ nhận rằng sự đóng đinh đã xảy ra.)

H5. SỰ CHẾT ẤY LÀ VÌ ĐIỀU GÌ — MỘT CHIẾC CẦU, KHÔNG PHẢI MỘT THẨM KỊCH

Rô-ma 5:8 Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết. **[G2644 katallasso ■]** (9) Huống chi nay chúng ta nhờ huyết Ngài được xưng công bình, thì sẽ nhờ Ngài được cứu khỏi cơn thanh nộ là đường nào! (10) Vì nếu khi chúng ta còn là thù nghịch cùng Đức Chúa Trời, mà đã được hòa thuận với Ngài bởi sự chết của Con Ngài, thì huống chi nay đã hòa thuận rồi, chúng ta sẽ nhờ sự sống của Con ấy mà được cứu là đường nào!

KHI CHÚNG TA CÒN LÀ TỘI NHÂN, ĐẮNG CHRIST ĐÃ CHỊU CHẾT VÌ CHÚNG TA --> CHÚNG TA ĐÃ ĐƯỢC HÒA THUẬN VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI BỞI SỰ CHẾT CỦA CON NGÀI.

2 Cô-rinh-tô 5:18 Mọi điều đó đến bởi Đức Chúa Trời, Ngài đã làm cho chúng ta nhờ Đấng Christ mà được hòa thuận lại cùng Ngài, và giao chức vụ giảng hòa cho chúng ta. **[G2643 katallage ■]** (19) Vì chưng Đức Chúa Trời vốn ở trong Đấng Christ, làm cho thế gian lại hòa với Ngài, chẳng kể tội lỗi cho loài người, và đã phó đạo giảng hòa cho chúng tôi. (20) Vậy chúng tôi làm chức khâm sai của Đấng Christ, cũng như Đức Chúa Trời bởi chúng tôi mà khuyên bảo. Chúng tôi nhơn danh Đấng Christ mà nài xin anh em: hãy hòa thuận lại với Đức Chúa Trời. (21) Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời.

ĐỨC CHÚA TRỜI Ở TRONG ĐẮNG CHRIST, LÀM CHO THẾ GIAN LẠI HÒA VỚI NGÀI --> NGÀI ĐÃ LÀM CHO ĐẮNG VỐN CHẴNG BIẾT TỘI LỖI TRỞ NÊN TỘI LỖI VÌ CHÚNG TA.

H6. CON RẮN TRÊN CÂY SÀO — MỘT HÌNH BÓNG XƯA MÀ NGÀI ÁP DỤNG CHO CHÍNH MÌNH

Dân-số Ký 21:8 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy làm lấy một con rắn lửa, rồi treo nó trên một cây sào. Nếu ai bị cắn và nhìn nó, thì sẽ được sống. (9) Vậy, Môi-se làm một con rắn bằng đồng, rồi treo lên một cây sào; nếu người nào đã bị rắn cắn mà nhìn con rắn bằng đồng, thì được sống.

HỂ AI BỊ CẮN MÀ NHÌN LÊN NÓ THÌ ĐƯỢC SỐNG.

CÁI NHÌN KHÁC NHAU, CÙNG MỘT CẢNH TƯỢNG — cây sào trong đồng vắng, và thập tự giá trên đồi

Giăng 3:14 Xưa Môi-se treo con rắn lên nơi đồng vắng thế nào, thì Con người cũng phải bị treo lên đường ấy, (15) hầu cho hễ ai tin đến Ngài đều được sự sống đời đời. (16) Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời

đời. (17) Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu.

XƯA MÔI-SE TREO CON RẮN LÊN NƠI ĐỒNG VẮNG THỂ NÀO, THÌ CON NGƯỜI CŨNG PHẢI BỊ TREO LÊN DƯỠNG ẤY --> HẦU CHO HẸ AI TIN ĐẾN NGÀI ĐỀU ĐƯỢC SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Mối liên hệ này giữa Dân Số Ký 21 và Giăng 3 không phải là mối liên hệ do bài học này bịa ra. Chính Chúa Giê-xu đã nói ra mối liên hệ này một cách trực tiếp và rõ ràng, về chính danh tính của Ngài. Những người sắp chết trong đồng vắng không được bảo phải tự sửa mình. Những người sắp chết trong đồng vắng không được bảo phải nỗ lực để có được sự chữa lành. Những người sắp chết trong đồng vắng được bảo phải NHÌN vào vật mà Đức Chúa Trời đã treo lên trên cây sào. Những người sắp chết trong đồng vắng nào nhìn thì được sống. Bây giờ hãy đặt hai cảnh này cạnh nhau và chú ý đến phần kỳ lạ. Con rắn bằng đồng được treo lên trên cây sào có hình dạng giống như chính vật đã giết chết những người nhìn vào nó. Phao-lô nói lên một sự thật kỳ lạ tương tự về thập tự giá. Phao-lô nói Chúa Giê-xu đã bị LÀM cho thành tội lỗi vì chúng ta, dù Chúa Giê-xu chẳng hề biết tội lỗi (2 Cô-rinh-tô 5:21). Phương thuốc chữa lành được treo lên trong cùng một hình dạng với sự rửa sả.)

I. CHÍNH CHÚA CHA GỌI CON LÀ "ĐỨC CHÚA TRỜI" VÀ "CHÚA"

I1. Hê-bơ-rơ 1:1 Đời xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách, (2) rồi đến những ngày sau rốt này, Ngài phán dạy chúng ta bởi Con Ngài, là Con mà Ngài đã lập lên kể tự muôn vật, lại bởi Con mà Ngài đã dựng nên thế gian; (3) Con là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời và hình bóng của bản thể Ngài, lấy lời có quyền phép Ngài nâng đỡ muôn vật; sau khi Con làm xong sự sạch tội, bèn ngồi bên hữu Đấng tôn nghiêm ở trong nơi rất cao,

NGÀI ĐÃ PHÁN DẠY CHÚNG TA BỞI CON NGÀI + LÀ Đấng mà NGÀI CŨNG ĐÃ DỰNG NÊN CÁC THỂ GIỚI BỞI ĐÓ --> LÀ SỰ CHÓI SÁNG CỦA SỰ VINH HIỂN NGÀI, VÀ HÌNH BÓNG CỦA BẢN THỂ NGÀI.

I2. Hê-bơ-rơ 1:5 Vả, Đức Chúa Trời há có bao giờ phán cùng thiên sứ rằng: Người là Con ta, Ngày nay ta đã sanh người? Lại há có khi nào phán: Ta sẽ làm Cha người, Người sẽ làm Con ta?

[G4416 prototokos ■] (6) Còn khi Ngài đưa Con đầu lòng mình vào thế gian, thì phán rằng: Mọi thiên sứ của Đức Chúa Trời phải thờ lạy Con.

VẢ, ĐỨC CHÚA TRỜI HÁ CÓ BAO GIỜ PHÁN CÙNG THIÊN SỨ RẰNG? --> MỌI THIÊN SỨ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI PHẢI THỜ LẠY CON.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Toàn bộ chương đầu tiên của sách Hê-bơ-rơ trình bày một lập luận dài xuyên suốt. Lập luận đó là Con Trai không phải là một thiên sứ và chưa từng là một thiên sứ. Điểm này đáng được chú ý trong một bài học vừa dành nhiều trang để nói về một nhân vật được gọi là "thiên sứ của Đức Giê-hô-va." Từ Hê-bơ-rơ malak chỉ về một sứ mạng được sai đi. Chính Con Trai của Đức Chúa Trời đã thi hành sứ mạng đó vào những thời điểm trong Cựu Ước. Nhưng tác giả sách Hê-bơ-rơ nhất định không để cho ai xếp Con Trai vào hàng ngũ các thiên sứ được tạo dựng. Các thiên sứ được truyền lệnh phải thờ lạy Con Trai.)

I3. Hê-bơ-rơ 1:8 Nhưng nói về Con thì lại phán rằng: Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia, Quyền bính của nước Chúa là quyền bính ngay thẳng. (9) Chúa ưa điều công bình, ghét điều gian ác; Cho nên, hỡi Chúa, Đức Chúa Trời của Chúa lấy dầu vui mừng xúc cho, Khiến Chúa trở hơn kẻ đồng bạn mình. (10) Lại có phán: Hỡi Chúa, ban đầu trước hết Chúa đã dựng nền đất, Và các tầng trời cũng là công việc của tay Chúa. (11) Trời đất sẽ hư đi, nhưng Chúa hằng có; Trời đất sẽ cũ đi như cái áo; (12) Ngài sẽ cuốn nó lại như cái áo choàng, Rồi trời đất sẽ biến đổi, Nhưng Chúa vẫn y nguyên, Các năm của Chúa không hề cùng.

NHƯNG NÓI VỀ CON THÌ LẠI PHÁN RẰNG: HỖI ĐỨC CHÚA TRỜI, NGÔI CHÚA CÒN MÃI ĐỜI NỌ QUA ĐỜI KIA --> HỖI CHÚA, BAN ĐẦU TRƯỚC HẾT CHÚA ĐÃ DỰNG NỀN ĐẤT.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy đọc lại năm từ đầu tiên của Hê-bơ-rơ 1:8: "Nhưng nói về Con thì lại phán rằng." Câu này không phải là ý kiến của tác giả sách Hê-bơ-rơ về Chúa Giê-xu. Câu này ghi lại lời của Đức Chúa Trời là Cha phán trực tiếp với Con. Đức Chúa Trời là Cha gọi Con là "Hỡi Đức Chúa Trời." Rồi Đức Chúa Trời là Cha gọi Con là "Chúa." Sau đó Đức Chúa Trời là Cha quy công việc dựng nên trái đất và các tầng trời cho Con. Nếu có ai muốn lập luận rằng Con không bao giờ được gọi là Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh, thì người đó phải giải thích câu này, nơi Đức Chúa Cha gọi Con là Đức Chúa Trời.)

GÓC NHÌN KHÁC, CÙNG MỘT CẢNH — một bài ca được viết cho một vị vua, và Đức Chúa Cha trích dẫn bài ca ấy cho Con Ngài

Thi-thiên 45:6 Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia; Bình quyền nước Chúa là một bình quyền ngay thẳng. (7) Chúa ưa sự công bình, và ghét điều gian ác; Cho nên Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời của Chúa, đã xức dầu cho Chúa Bằng dầu vui vẻ trổi hơn đồng loại Chúa.

HỠI ĐỨC CHÚA TRỜI, NGÔI CHÚA CÒN MÃI ĐỜI NỌ QUA ĐỜI KIA --> LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA CHÚA, ĐÃ XỨC DẦU CHO CHÚA BẰNG DẦU VUI VÊ TRỎI HƠN ĐỒNG LOẠI CHÚA.

Thi-thiên 102:25 Thuở xưa Chúa lập nền trái đất, Các tầng trời là công việc của tay Chúa. (26) Trời đất sẽ bị hư hoại, song Chúa hằng còn; Trời đất sẽ cũ mòn hết như áo xống; Chúa sẽ đổi trời đất như cái áo, và nó bị biến thay; (27) Song Chúa không hề biến cải, Các năm Chúa không hề cùng.

THUỞ XƯA CHÚA LẬP NỀN TRÁI ĐẤT --> SONG CHÚA KHÔNG HỀ BIẾN CẢI, CÁC NĂM CHÚA KHÔNG HỀ CÙNG.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Đây là chỗ mà việc đọc song song hai đoạn Kinh Thánh thực sự có ích. Thi Thiên 45 là một bài ca cưới. Thi Thiên 102 là lời cầu nguyện của một người đang gặp hoạn nạn. Trong Thi Thiên 102, những lời đó được hướng đến Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, Đấng đã dựng nên thế gian. Cả hai bài thi thiên đều được viết trước khi Chúa Giê-xu giáng sinh tại Bết-lê-hem nhiều thế kỷ. Hê-bơ-rơ đoạn 1 trích dẫn cả hai bài thi thiên này. Hê-bơ-rơ đoạn 1 trình bày cả hai bài thi thiên như là lời của Đức Chúa Trời là Cha. Hê-bơ-rơ đoạn 1 áp dụng cả hai bài thi thiên cho Con. Hãy để ý những khác biệt nhỏ trong cách dùng từ giữa các bài thi thiên nguyên gốc và những câu trích dẫn trong Hê-bơ-rơ đoạn 1. Kinh Thánh không giấu những khác biệt nhỏ này, và bài học này cũng không giấu chúng. Điều không thay đổi giữa các bài thi thiên và Hê-bơ-rơ đoạn 1 chính là danh tính của người mà những lời đó nói đến.)

J. ĐỨC GIÊ-HÔ-VA PHÁN CÙNG CHÚA TÔI — CÂU KINH THÁNH ĐÃ CHẤM DỨT CUỘC TRANH LUẬN

J1. Thi-thiên 110:1 Đức Giê-hô-va phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy ngồi bên hữu ta, Cho đến chừng ta đặt kẻ thù nghịch ngươi làm bệ chơn cho ngươi. **[H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■]** (2) Đức Giê-hô-va từ Si-ôn sẽ sai đến cây phủ việt về sự năng lực ngươi; Hãy cai trị giữa các thù nghịch ngươi.

ĐỨC GIÊ-HÔ-VA PHÁN CÙNG CHÚA TÔI RẰNG: HÃY NGỒI BÊN HỮU TA --> CHO ĐẾN CHỪNG TA ĐẶT KẸ THÙ NGHỊCH NGƯỜI LÀM BỆ CHƠN CHO NGƯỜI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Câu này trong Thi Thiên 110:1 mang nhiều ý nghĩa hơn những gì đọc qua lần đầu có thể thấy. Trong tiếng Anh, cả hai từ đều được in là "Lord." Mạnh mẽ duy nhất cho sự khác biệt là cách viết hoa. Từ đầu tiên được in bằng chữ hoa, LORD. Từ thứ hai không được in bằng chữ hoa. Ẩn dưới bản tiếng Anh, đây là hai từ Hebrew khác nhau. Từ Hebrew thứ nhất là danh xưng giao ước của Đức Chúa Trời, Yehovah (H3068). Chữ hoa trong bản KJV luôn có nghĩa là từ Hebrew nguyên gốc là Yehovah. Từ Hebrew thứ hai là adown (H113), một từ chỉ chủ nhân hay người cai trị. Hình thức của adown được dùng ở đây đọc là "Chúa tôi." Đa-vít, khi viết thi thiên này, ghi lại lời Đức Chúa Trời phán với một người mà Đa-vít gọi là Chủ của chính mình. Bây giờ hãy xem xét câu hỏi đơn giản. Đa-vít là vua của Y-sơ-ra-ên. Ai là Chủ của ông? Câu trả lời càng trở nên kỳ lạ hơn khi bạn nhớ rằng Đức Chúa Trời đã hứa Đấng Christ sẽ ra từ chính gia đình của Đa-vít, nhiều thế hệ sau. Một người thường không gọi chính chất của mình là "Chúa tôi.")

J2. CHÍNH NGÀI HỎI HỌ VỀ ĐIỀU ĐÓ, VÀ KHÔNG AI TRẢ LỜI ĐƯỢC

Ma-thi-ơ 22:41 Khi người Pha-ri-si nhóm nhau lại, thì Đức Chúa Jê-sus hỏi họ rằng: (42) Về Đấng Christ, các người nghĩ thế nào? Ngài là con ai? Họ đáp rằng: Con vua Đa-vít. (43) Ngài đáp rằng: Vậy, vì cơ nào vua Đa-vít được Đức Thánh Linh cảm động, gọi Đấng Christ là Chúa, mà rằng: (44) Chúa phán cùng Chúa tôi: Hãy ngồi bên hữu ta, Cho đến khi nào ta để kẻ thù nghịch ngươi dưới chơn ngươi? (45) Vậy, nếu vua Đa-vít xưng Ngài là Chúa, thì Ngài làm con vua ấy là thế nào? (46) Không ai thừa lại được một lời, và từ ngày đó, chẳng ai dám hỏi Ngài nữa.

VẬY, NẾU ĐA-VÍT XƯNG NGÀI LÀ CHÚA, THÌ NGÀI LÀM CON ĐA-VÍT LÀM SAO? --> CHẴNG AI THỪA LẠI ĐƯỢC MỘT LỜI.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Chúa Giê-xu không cho những người Pha-ri-si biết câu trả lời cho chính câu hỏi của Ngài trong Ma-thi-ơ 22:41-46. Chúa Giê-xu hỏi câu hỏi đó và để câu hỏi đó không được trả lời. Câu hỏi vẫn chưa được trả lời cho đến ngày nay, và câu hỏi đó vẫn chỉ có một câu trả lời phù hợp. Đấng Christ là con của Đa-vít theo phần xác thật. Đấng Christ là Chúa của Đa-vít theo điều Ngài đã là trước khi Đa-vít được sinh ra.)

J3. PHI-E-RƠ ĐÃ DÙNG CÙNG MỘT CÂU KINH THÁNH VÀO NGÀY HỘI THÁNH BẮT ĐẦU

Công-vụ các Sứ-đồ 2:32 Đức Chúa Jê-sus này, Đức Chúa Trời đã khiến sống lại, và chúng ta thấy đều làm chứng về sự đó. (33) Vậy, sau khi Ngài đã được đem lên bên hữu Đức Chúa Trời, và từ nơi Cha đã nhận

lấy Đức Thánh Linh mà Cha đã hứa ban cho, thì Ngài đổ Đức Thánh Linh ra, như các người đương thấy và nghe. (34) Vì vua Đa-vít chẳng hề lên trời, nhưng chính người có nói: Chúa đã phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy ngồi bên hữu ta, (35) Cho đến chừng nào ta để kẻ thù nghịch người dưới chôn người, đặt làm bệ cho người. (36) Vậy, cả nhà Y-sơ-ra-ên khá biết chắc rằng Đức Chúa Trời đã tôn Jê-sus này, mà các người đã đóng đinh trên thập tự giá, làm Chúa và Đấng Christ.

VÌ VUA ĐA-VÍT CHẴNG HỀ LÊN TRỜI --> ĐỨC CHÚA TRỜI ĐÃ TÔN JÊ-SUS NÀY, MÀ CÁC NGƯỜI ĐÃ ĐÓNG ĐINH TRÊN THẬP TỰ GIÁ, LÀM CHÚA VÀ ĐẤNG CHRIST.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Lập luận của Phi-e-rơ trong Công vụ 2:29-36 rất ngắn gọn. Lập luận của Phi-e-rơ không cần chút khôn khéo nào. Đa-vít đã viết về một người ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Đa-vít chưa bao giờ lên ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Một người có thể đến xem mộ của Đa-vít, Phi-e-rơ nói như vậy vài câu trước đó. Vì thế thì thiên đó không hề nói về Đa-vít. Phi-e-rơ liền nêu tên người mà thi thiên đó nói đến. Phi-e-rơ nêu tên người này mà không hề giảm nhẹ chút nào: "chính Đức Chúa Jê-sus này mà các người đã đóng đinh trên thập tự giá." Phi-e-rơ gọi người này là "vừa Chúa vừa Đấng Christ.")

J4. CÙNG THI THIÊN ẤY NÓI THÊM MỘT ĐIỀU NỮA — VÀ SÁCH HÊ-BƠ-RƠ XÂY DỰNG CẢ MỘT LẬP LUẬN TRÊN ĐÓ

Thi-thiên 110:4 Đức Giê-hô-va đã thề, không hề đổi ý, rằng: Người là thầy tế lễ đời đời, Tùy theo ban Mên-chi-xê-đéc.

ĐỨC GIÊ-HÔ-VA ĐÃ THỀ, KHÔNG HỀ ĐỔI Ý, RẰNG --> NGƯỜI LÀ THẦY TẾ LỄ ĐỜI ĐỜI, TÙY THEO BAN MÊN-CHI-XÊ-ĐÉC.

Hê-bơ-rơ 5:5 Cùng một thể ấy, Đấng Christ không tự tôn mình làm thầy tế lễ thượng phẩm; như tại Đấng đã phán cùng Ngài rằng: Người là Con ta, Ta đã sanh người ngày nay. (6) Lại nơi khác có phán cùng Ngài rằng: Người làm thầy tế lễ đời đời Theo ban Mên-chi-xê-đéc.

CÙNG MỘT THỂ ẤY, ĐẤNG CHRIST KHÔNG TỰ TÔN MÌNH LÀM THẦY TẾ LỄ THƯỢNG PHẨM --> NGƯỜI LÀM THẦY TẾ LỄ ĐỜI ĐỜI THEO BAN MÊN-CHI-XÊ-ĐÉC.

Hê-bơ-rơ 7:3 người không cha, không mẹ, không gia phổ; không có ngày đầu mới sanh, cũng không có ngày rốt qua đời, như vậy là giống Con Đức Chúa Trời, Mên-chi-xê-đéc này làm thầy tế lễ đời đời vô cùng.

KHÔNG CÓ NGÀY ĐẦU MỚI SANH, CŨNG KHÔNG CÓ NGÀY RỐT QUA ĐỜI --> MÊN-CHI-XÊ-ĐÉC NÀY LÀM THẦY TẾ LỄ ĐỜI ĐỜI VÔ CÙNG.

Hê-bơ-rơ 7:24 Nhưng Ngài, vì hằng có đời đời, nên giữ lấy chức tế lễ không hề đổi thay. (25) Bởi đó Ngài có thể cứu toàn vẹn những kẻ nhờ Ngài mà đến gần Đức Chúa Trời, vì Ngài hằng sống để cầu thay cho những kẻ ấy.

NGÀI HẰNG CÒN ĐỜI ĐỜI + GIỮ CHỨC TẾ LỄ KHÔNG HỀ ĐỔI THAY --> NGÀI CÓ THỂ CỨU TOÀN VẸN NHỮNG KẺ ẤY ĐẾN CÙNG NGÀI.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Một bài thi thiên ngắn chứa đựng rất nhiều điều. Thi Thiên 110 nêu tên một người mà Đa-vít gọi là Chúa của mình, ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Thi Thiên 110 nêu tên một vị vua cai trị từ Si-ôn. Thi Thiên 110 nêu tên một thầy tế lễ đời đời, thuộc một ban thứ xưa hơn cả chức tế lễ của Y-sơ-ra-ên, được Đức Chúa Trời thề hứa bằng một lời thề mà Đức Chúa Trời sẽ không rút lại. Trong Y-sơ-ra-ên xưa, luật pháp giữ chức vua và chức thầy tế lễ tách biệt nhau. Theo luật đó, một người không được phép giữ cả hai chức vụ. Thi Thiên 110 trao cả hai chức vụ ấy cho một người. Sách Hê-bơ-rơ dành nhiều chương để giải thích người đó là ai.)

K. SỐNG LẠI TỪ MỒ MẢ — VÀ SỐNG TRONG ANH EM

K1. CHÍNH SỰ KIỆN ẤY, VÀ CÁCH NÓ ĐƯỢC TRUYỀN LẠI

1 Cô-rinh-tô 15:3 Vả trước hết tôi đã dạy dỗ anh em điều mà chính tôi đã nhận lãnh, ấy là Đấng Christ chịu chết vì tội chúng ta theo lời Kinh Thánh; (4) Ngài đã bị chôn, đến ngày thứ ba, Ngài sống lại, theo lời Kinh Thánh;

ĐẤNG CHRIST CHỊU CHẾT VÌ TỘI CHÚNG TA THEO LỜI KINH THÁNH + NGÀI ĐÃ BỊ CHÔN + NGÀI ĐÃ SỐNG LẠI NGÀY THỨ BA.

1 Cô-rinh-tô 15:20 Nhưng bây giờ, Đấng Christ đã từ kẻ chết sống lại, Ngài là trái đầu mùa của những kẻ ngủ.

ĐẤNG CHRIST ĐÃ SỐNG LẠI TỪ KẺ CHẾT, VÀ TRỞ NÊN TRÁI ĐẦU MÙA CỦA NHỮNG KẺ NGỦ.

K2. SỰ SỐNG LẠI ĐÃ CHỨNG MINH ĐIỀU GÌ VỀ NGÀI

Rô-ma 1:3 về Con Ngài, theo xác thịt thì bởi dòng dõi vua Đa-vít sanh ra, (4) theo thần linh của thánh đức, thì bởi sự sống lại của Ngài từ trong kẻ chết, được tỏ ra là Con Đức Chúa Trời có quyền phép, tức là Đức Chúa Jê-sus Christ, Chúa chúng ta,

BỞI PHẦN XÁC THỊT THÌ BỞI DÒNG DỐI VUA ĐA-VÍT SANH RA --> ĐƯỢC TỎ RA LÀ CON ĐỨC CHÚA TRỜI CÓ QUYỀN PHÉP, BỞI SỰ SỐNG LẠI TỪ TRONG KẺ CHẾT.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Phao-lô lại đặt cả hai nửa của câu trả lời trong một câu, theo thứ tự, trong Rô-ma 1:3-4. Chúa Jê-sus ra từ dòng dõi Đa-vít, theo phần xác thịt. Chúa Jê-sus được tuyên bố là Con Đức Chúa Trời với quyền năng, bởi việc từ trong mộ sống lại. Bất cứ người nào cũng có thể tự xưng là Con Đức Chúa Trời. Chỉ có Chúa Jê-sus là người duy nhất từng có sự xưng nhận đó được chứng minh bằng việc sống lại từ kẻ chết.)

K3. CỰU ƯỚC ĐÃ NÓI TRƯỚC

Thi-thiên 16:10 Vì Chúa sẽ chẳng bỏ linh hồn tôi trong âm phủ, Cũng không để người thánh Chúa thấy sự hư nát. (11) Chúa sẽ chỉ cho tôi biết con đường sự sống; Trước mặt Chúa có trọn sự khoái lạc, Tại bên hữu Chúa có điều vui sướng vô cùng.

VÌ CHÚA SẼ CHẲNG BỎ LINH HỒN TÔI TRONG ÂM PHỦ --> CŨNG KHÔNG ĐỂ NGƯỜI THÁNH CHÚA THẤY SỰ HƯ NÁT.

Công-vụ các Sứ-đồ 2:29 Hỡi anh em, ta thật có thể nói cách vững vàng với anh em về tổ Đa-vít rằng người đã chết và chôn rồi, ngày nay mờ mịt người còn ở giữa chúng ta. (30) Nhưng, vì người là đấng tiên tri, và biết Đức Chúa Trời đã thề hứa với người sẽ cho một hậu tự người ngồi trên ngai mình, (31) thì người đã thấy trước và nói trước về sự sống lại của Đấng Christ rằng: Ngài chẳng bị để nơi âm phủ, và xác thịt Ngài chẳng thấy sự hư nát.

ĐA-VÍT ĐÃ CHẾT VÀ ĐÃ ĐƯỢC CHÔN --> NGƯỜI ĐÃ THẤY TRƯỚC VÀ NÓI VỀ SỰ SỐNG LẠI CỦA ĐẤNG CHRIST.

K4. VÀ BÂY GIỜ — NGÀI SỐNG TRONG NHỮNG NGƯỜI NGÀI ĐÃ CỨU

Rô-ma 8:11 Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jê-sus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jê-sus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống.

THẦN CỦA ĐẤNG LÀM CHO ĐỨC CHÚA JÊ-SUS SỐNG LẠI TỪ TRONG KẺ CHẾT Ở TRONG ANH EM --> THÌ NGÀI CŨNG SẼ KHIẾN THÂN THỂ HAY CHẾT CỦA ANH EM LẠI SỐNG.

Ga-la-ti 2:20 Tôi đã bị đóng đinh vào thập tự giá với Đấng Christ, mà tôi sống, không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi; nay tôi còn sống trong xác thịt, ấy là tôi sống trong đức tin của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi, và đã phó chính mình Ngài vì tôi.

TÔI ĐÃ BỊ ĐÓNG ĐINH VÀO THẬP TỰ GIÁ VỚI ĐẤNG CHRIST --> NHƯNG KHÔNG PHẢI LÀ TÔI SỐNG NỮA, BÈN LÀ ĐẤNG CHRIST SỐNG TRONG TÔI.

Cô-lô-se 1:27 Vì Đức Chúa Trời muốn khiến họ biết sự giàu vinh hiển của sự mầu nhiệm đó ở giữa dân ngoại là thể nào, nghĩa là Đấng Christ ở trong anh em, là sự trông cậy về vinh hiển.

[G3466 musterion ■]

SỰ MẦU NHIỆM NÀY = ĐẤNG CHRIST Ở TRONG ANH EM, LÀ SỰ TRÔNG CẬY VỀ VINH HIỂN.

Giăng 14:23 Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Nếu ai yêu mến ta, thì vâng giữ lời ta, Cha ta sẽ thương yêu người, chúng ta đều đến cùng người và ở trong người.

NẾU AI YÊU MẾN TA, THÌ VÂNG GIỮ LỜI TA --> CHÚNG TA SẼ ĐẾN CÙNG NGƯỜI, VÀ Ở TRONG NGƯỜI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy theo dõi toàn bộ mạch nghiên cứu này cho đến kết luận của nó. Chúa Jê-sus đã ở với Đức Chúa Cha trước khi mọi vật được dựng nên. Chúa Jê-sus đã hiện ra với loài người trong Cựu Ước, và những người đó vẫn sống. Chúa Jê-sus được sinh ra bởi một người nữ tại một thị trấn nhỏ. Chúa Jê-sus bị giết trên một ngọn đồi, trên gỗ, bên ngoài một thành phố. Chúa Jê-sus đã ra khỏi mộ. Kinh Thánh giờ đây nói rằng Chúa Jê-sus sống Ở TRONG con người. Kết

luận này chính là điều mà nghiên cứu này đã hướng đến suốt từ đầu. Trọng tâm của nghiên cứu này chưa bao giờ là để thắng một cuộc tranh luận về việc Chúa Giêsu là ai. Trọng tâm của nghiên cứu này là Đấng là tất cả những điều này muốn sống ở bên trong bạn. Cũng hãy chú ý đến Giăng 14:23: "chúng ta sẽ đến." Tiếng nói số nhiều đã mở đầu Kinh Thánh trong Sáng thế ký 1:26 vẫn còn hiện diện ở đây.)

L. NGÀI SẼ TRỞ LẠI — VÀ SỰ LỰA CHỌN CÒN MÃI ĐỜI ĐỜI

L1. NGÀI ĐANG ĐẾN, VÀ MỌI MẮT SẼ THẤY NGÀI

Công-vụ các Sứ-đồ 1:9 Ngài phán bấy nhiêu lời rồi, thì được cất lên trong lúc các người đó nhìn xem Ngài, có một đám mây tiếp Ngài khuất đi, không thấy nữa. (10) Các người đó đương ngó chăm trên trời trong lúc Ngài ngự lên, xảy có hai người nam mặc áo trắng hiện đến trước mặt, (11) và nói rằng: Hỡi người Ga-li-lê, sao các người đứng ngóng lên trời làm chi? Giêsu này đã được cất lên trời khỏi giữa các người, cũng sẽ trở lại như cách các người đã thấy Ngài lên trời vậy.

JÊSUS NÀY ĐÃ ĐƯỢC CẤT LÊN TRỜI KHỎI GIỮA CÁC NGƯỜI, CŨNG SẼ TRỞ LẠI NHƯ CÁCH CÁC NGƯỜI ĐÃ THẤY NGÀI LÊN TRỜI VẬY.

Khải-huyền 1:7 Kìa, Ngài đến giữa những đám mây, mọi mắt sẽ trong thấy, cả đến những kẻ đã đâm Ngài cùng trông thấy; hết thấy các chi họ trong thế gian sẽ than khóc vì cơ Ngài. Quả thật vậy. A-men!

MỌI MẮT SẼ TRONG THẤY + CẢ ĐẾN NHỮNG KẺ ĐÃ ĐÂM NGÀI CÙNG TRÔNG THẤY.

L2. 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:7 và cho anh em, là kẻ chịu khổ, được nghỉ ngơi với chúng tôi, trong khi Đức Chúa Giêsu từ trời hiện đến với các thiên sứ của quyền phép Ngài, giữa ngọn lửa hừng, **[G1557 ekdikesis ■]** (8) báo thù những kẻ chẳng hề nhận biết Đức Chúa Trời, và không vâng phục Tin Lành của Đức Chúa Giêsu Christ chúng ta. (9) Họ sẽ bị hình phạt hư mất đời đời, xa cách mặt Chúa và sự vinh hiển của quyền phép Ngài, (10) tức là khi Ngài sẽ đến trong ngày đó, để được sáng danh trong các thánh đồ, được khen ngợi trong mọi kẻ tin; vì anh em đã tin lời chúng tôi làm chứng trước mặt anh em.

TRONG NGỌN LỬA HỪNG, ĐỂ THI HÀNH SỰ BÁO THÙ TRÊN NHỮNG KẺ CHẲNG HỀ NHẬN BIẾT ĐỨC CHÚA TRỜI, VÀ TRÊN NHỮNG KẺ CHẲNG VẮNG PHỤC TIN LÀNH --> KHI NGÀI ĐẾN, ĐẶNG ĐƯỢC SỰ VINH HIỂN TRONG CÁC THÁNH ĐỒ NGÀI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Hãy đọc 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:8 một cách chậm rãi. 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:8 nêu tên hai nhóm người, không phải một nhóm. Nhóm thứ nhất không BIẾT Đức Chúa Trời. Nhóm thứ hai không VẮNG PHỤC tin lành. Sự biết và sự vâng phục được nêu cùng nhau trong cùng một câu. Cũng hãy lưu ý 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:10, là một phần của cùng câu đó. Cùng một sự đến của Chúa Giê-xu vốn là lửa cho nhóm này lại là sự vinh hiển cho nhóm kia. Đây là một sự kiện duy nhất. Một người thuộc về phía nào của sự kiện đó được quyết định ngay bây giờ, không phải sau này.)

L3. Khải-huyền 19:11 Bấy giờ tôi thấy trời mở ra, và có một con ngựa bạch hiện ra: Đấng cỡi ngựa ấy gọi là Đấng Trung Tín Và Chơn Thật; Ngài lấy lễ công bình mà xét đoán và chiến đấu. (12) Mặt Ngài như ngọn lửa; trên đầu có nhiều mào triều thiên, lại có đề một danh, ngoài Ngài ra không ai biết được. (13) Ngài mặc áo nhúng trong huyết, danh Ngài xưng là Lời Đức Chúa Trời.

ĐẲNG CƯỚI NGỰA ẤY GỌI LÀ ĐẲNG TRUNG TÍN VÀ CHÂN THẬT --> DANH NGÀI GỌI LÀ LỜI ĐỨC CHÚA TRỜI.

Khải-huyền 19:16 Trên áo tơi và trên đùi Ngài, có đề một danh là Vua Của Các Vua Và Chúa Của Các Chúa.

VUA CỦA CÁC VUA, VÀ CHÚA CỦA CÁC CHÚA.

(Suy nghĩ riêng của tôi: Hãy chú ý một câu ngắn trong Khải Huyền 19:12. Chúa Giê-xu có một danh được viết ra mà không ai biết, nhưng chỉ một mình Ngài biết danh ấy. Những danh mà bài học này ĐƯỢC ban cho xuất hiện trong cùng một đoạn ấy. Những danh đó là Đấng Trung Tín và Chân Thật. Ngôi Lời của Đức Chúa Trời. Vua của các vua, và Chúa của các chúa.)

L4. CÁC SÁCH ĐƯỢC MỞ RA

Khải-huyền 20:11 Bấy giờ tôi thấy một tòa lớn và trắng cùng Đấng đương ngồi ở trên; trước mặt Ngài trời đất đều trốn hết, chẳng còn thấy chỗ nào cho nó nữa. (12) Tôi thấy những kẻ chết, cả lớn và nhỏ, đứng trước tòa, và các sách thì mở ra. Cũng có mở một quyển sách khác nữa, là sách sự sống; những kẻ chết bị xử đoán tùy công việc mình làm, cứ như lời đã biên trong những sách ấy. (13) Biển đem trả những người chết mình có. Mỗi người trong bọn đó bị xử đoán tùy công việc mình làm. (14) Đoạn, Sự

Chết và Am phủ bị quăng xuống hồ lửa. Hồ lửa là sự chết thứ hai. (15) Kẻ nào không được biên vào sách sự sống đều bị ném xuống hồ lửa.

CÁC SÁCH ĐÃ MỞ RA + MỘT QUYỂN SÁCH KHÁC CŨNG MỞ RA NỮA, LÀ SÁCH SỰ SỐNG --> KẸ NÀO KHÔNG ĐƯỢC BIÊN VÀO SÁCH SỰ SỐNG ĐỀU BỊ NÉM XUỐNG HỒ LỬA.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Có hai loại sách xuất hiện trước ngài trong Khải Huyền 20:12. Một loại sách ghi lại những gì con người đã làm. Loại sách khác ghi lại các tên, được gọi là sách sự sống. Khải Huyền 20:12 không nói rằng có ai được cứu bởi những gì được ghi trong các sách về việc làm. Khải Huyền 20:15 nói rằng điều duy nhất quyết định kết quả là liệu tên của một người có được ghi trong sách sự sống hay không.)

L5. SỰ LỰA CHỌN, ĐƯỢC NÓI RÕ RÀNG NHƯ KINH THÁNH TỪNG NÓI VỀ BẤT CỨ ĐIỀU GÌ

Giăng 3:18 Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến danh Con một Đức Chúa Trời.

AI KHÔNG TIN THÌ ĐÃ BỊ ĐOÁN XÉT RỒI.

Giăng 3:36 Ai tin Con, thì được sự sống đời đời; ai không chịu tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó.

AI TIN CON, THÌ ĐƯỢC SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI; AI KHÔNG CHỊU TIN CON.

Rô-ma 6:23 Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta.

VÌ TIỀN CÔNG CỦA TỘI LỖI LÀ SỰ CHẾT --> NHƯNG SỰ BAN CHO CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI TRONG ĐỨC CHÚA JÊSUS CHRIST, CHÚA CHÚNG TA.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Rô-ma 6:23 là câu gốc trung tâm của cả bài học này. Rô-ma 6:23 là một câu ngắn gồm hai vế. Tội lỗi có một khoản nợ phải trả, và khoản nợ đó là sự chết. Khoản nợ đó được trả theo một trong hai cách. Hoặc một người tự mình trả khoản nợ đó, mãi mãi, hoặc một người nhận lấy điều Chúa Giê-xu đã trả sẵn, như một món quà. Đó là toàn bộ sự lựa chọn. Không ai thoát khỏi việc phải đưa ra lựa chọn đó, vì không chọn cũng chính là chọn theo cách thứ nhất. Mọi điều trong bài học này, từ "chúng ta hãy làm nên loài người" trong Sáng thế ký 1:26 cho đến ngài trong Khải huyền đoạn 20, đều đã dẫn đến một quyết định đó. Vẫn còn thời gian để đưa ra quyết định đó. Chúa Giê-xu vẫn đang kêu gọi.)

L6. Công-vụ các Sứ-đồ 4:12 Chẳng có sự cứu rỗi trong đấng nào khác; vì ở dưới trời, chẳng có danh nào khác ban cho loài người, để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu.

CHẲNG CÓ SỰ CỨU RỖI TRONG Đấng NÀO KHÁC --> CHẲNG CÓ DANH NÀO KHÁC BAN CHO LOÀI NGƯỜI, ĐỂ CHÚNG TA PHẢI NHỜ ĐÓ MÀ ĐƯỢC CỨU.

ĐÓNG LẠI

Khải-huyền 22:17 Thánh Linh và vợ mới cùng nói: Hãy đến! Kẻ nào nghe cũng hãy nói rằng: Hãy đến! Ai khát, khá đến. Kẻ nào muốn, khá nhận lấy nước sự sống cách nhưng không.

THÁNH LINH VÀ VỢ MỚI CÙNG NÓI: HÃY ĐẾN --> KHÁ NHẬN LẤY NƯỚC SỰ SỐNG CÁCH NHƯNG KHÔNG.

Giăng 3:17 Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu.

VẢ, ĐỨC CHÚA TRỜI ĐÃ SAI CON NGÀI XUỐNG THẾ GIAN, CHẲNG PHẢI ĐỂ ĐOÁN XÉT THẾ GIAN Đâu --> NHƯNG HẦU CHO THẾ GIAN NHỜ CON ẤY MÀ ĐƯỢC CỨU.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi: Lời mời cuối cùng trong Kinh Thánh không mất một xu nào. Lời mời cuối cùng trong Kinh Thánh được đưa ra cho bất cứ ai. Từ được dùng là "hễ ai." Từ "hễ ai" không loại trừ một ai, một cách có chủ ý. Điều này bao gồm cả người tồi tệ nhất đang đọc bài học này. Điều này bao gồm cả người đã từ chối trong nhiều năm rồi. Chúa Giê-xu, là tất cả những điều này, chính là Đấng đang nói Hãy đến. Tất cả những gì một người phải làm là đến và nhận lấy nước sự sống.)

BÀI KIỂM TRA THỰC HÀNH

1. Hê-bơ-rơ 9:22 — Theo luật pháp thì hầu hết mọi sự đều nhờ huyết mà được sạch:

a) vì sanh mạng của xác thịt ở trong huyết

- b) và nếu không đổ huyết thì không có sự tha tội
- c) vì chính huyết đó chuộc tội cho mạng sống

2. Rô-ma 5:8 — Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội,

- a) chúng ta sẽ nhờ Ngài được cứu khỏi cơn thịnh nộ
- b) chúng ta đã được hòa lại với Đức Chúa Trời bởi sự chết của Con Ngài
- c) Đấng Christ đã chết vì chúng ta

3. Hê-bơ-rơ 1:8 — Nhưng nói về Con thì lại phán rằng: Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia,

- a) vương trượng công bình là vương trượng của nước người
- b) vương trượng của nước Chúa là vương trượng ngay thẳng
- c) và quyền cai trị sẽ nảy trên vai Ngài

4. Thi Thiên 110:1 — Đức Giê-hô-va phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy ngồi bên hữu ta,

- a) cho đến chừng ta để kẻ thù nghịch người làm bệ chân người
- b) hãy cai trị giữa các kẻ thù nghịch người
- c) cho đến chừng ta đặt kẻ thù nghịch người làm bệ chân người

5. 1 Cô-rinh-tô 15:20 — Nhưng bây giờ, Đấng Christ đã từ kẻ chết sống lại:

- a) và trở thành trái đầu mùa của những kẻ đã ngủ
- b) và Ngài đã sống lại vào ngày thứ ba theo lời Kinh Thánh
- c) và Ngài cũng chẳng để cho Đấng Thánh của Ngài thấy sự hư nát

6. Khải Huyền 1:7 — Kia, Ngài đến giữa những đám mây:

- a) và có một đám mây tiếp Ngài khỏi mắt chúng
- b) và mọi mắt sẽ trông thấy Ngài
- c) và được ngưỡng mộ trong mọi kẻ tin

7. 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:9 — Họ sẽ bị hình phạt hư mất đời đời, xa cách mặt Chúa:

- a) và khỏi sự vinh hiển của quyền năng Ngài
- b) tức là sự chết thứ hai
- c) và khỏi sự vinh hiển của uy nghi Ngài

ĐÁP ÁN: 1-b, 2-c, 3-a, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

CÁCH NGHIÊN CỨU NÀY PHÂN NHÁNH

CÁCH CÁC TỪ NGỮ QUAN TRỌNG: MỘT TỪ TIẾNG ANH "LORD" ĐẠI DIỆN CHO HAI TỪ HÊ-BƠ-RƠ KHÁC NHAU TRONG THI THIÊN 110:1. HAI TỪ HÊ-BƠ-RƠ ĐÓ LÀ YHOVAH (H3068) VÀ ADOWN (H113). TOÀN BỘ LẬP LUẬN MÀ CHÚA GIÊ-XU ĐƯA RA TRONG MA-THI-Ơ 22:45 DỰA TRÊN SỰ KHÁC BIỆT ĐÓ.

--> ĐIỀU NÀY ÁP DỤNG CHO BẠN THỂ NÀO: CHÚA JÊSUS KHÔNG CHỈ LÀ ĐẮNG ĐÃ ĐẾN. CHÚA JÊSUS KHÔNG CHỈ LÀ ĐẮNG SẼ ĐẾN. CHÚA JÊSUS LÀ ĐẮNG MUỐN SỐNG TRONG BẠN NGAY BÂY GIỜ (CÔ-LÔ-SÊ 1:27, GA-LA-TI 2:20).

--> ĐIỀU NÀY CÓ Ý NGHĨA GÌ CHO CÔI ĐỜI ĐỜI: TIỀN CÔNG CỦA TỘI LỖI LÀ SỰ CHẾT. SỰ BAN CHO CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI TRONG ĐỨC CHÚA JÊSUS CHRIST, CHÚA CHÚNG TA (RÔ-MA 6:23). ĐÓ LÀ HAI CON ĐƯỜNG DUY NHẤT MÀ MỘT NGƯỜI TỪNG DÙNG ĐỂ TRẢ MÓN NỢ TỘI LỖI.

ĐƯỜNG NHÁNH: THI THIÊN 110:4 VÀ SÁCH HÊ-BƠ-RƠ ĐOẠN 7 MỞ RA TOÀN BỘ GIÁO LÝ VỀ CHÚC TẾ LỄ CỦA MÊN-CHI-XÊ-ĐÉC. GIÁO LÝ NÀY MÔ TẢ MỘT VỊ VUA VÀ MỘT THẦY TẾ LỄ HỢP NHẤT TRONG MỘT NGƯỜI, CÓ TRƯỚC LUẬT PHÁP, ĐƯỢC XÁC NHẬN BẰNG MỘT LỜI THỀ MÀ ĐỨC CHÚA TRỜI SẼ KHÔNG RÚT LẠI. GIÁO LÝ NÀY XƯNG ĐÁNG CÓ MỘT NGHIÊN CỨU RIÊNG ĐẦY ĐỦ.

--> ĐƯỜNG MÒN PHỤ: 2 TÊ-SA-LÔ-NI-CA 1:7-10 VÀ KHẢI HUYỀN 19:11-16 MỞ RA TOÀN BỘ GIÁO LÝ VỀ SỰ TÁI LÂM CỦA CHÚA GIÊ-XU. GIÁO LÝ NÀY BAO GỒM SỰ CHẮC CHẮN CỦA SỰ TÁI LÂM CỦA CHÚA GIÊ-XU, SỰ BẤT NGỜ CỦA SỰ TÁI LÂM CỦA CHÚA GIÊ-XU, VÀ MỆNH LỆNH PHẢI TỈNH THỨC TRÔNG ĐỢI SỰ TÁI LÂM CỦA CHÚA GIÊ-XU. HÃY NÓI RÕ RÀNG: KINH THÁNH KHẲNG ĐỊNH SỰ CHẮC CHẮN CỦA SỰ TÁI LÂM CỦA CHÚA GIÊ-XU VÀ TỪ CHỐI TIẾT LỘ THỜI ĐIỂM CỦA SỰ TÁI LÂM

CỦA CHÚA GIÊ-XU (MA-THI-Ơ 24:36, CÔNG VỤ CÁC SỨ ĐỒ 1:7). CHÚC VỤ NÀY CŨNG TỪ CHỐI TIẾT LỘ THỜI ĐIỂM CỦA SỰ TÁI LÂM CỦA CHÚA GIÊ-XU.

LỜI MỜI GỌI RỘNG MỞ — BẤT KỂ BẠN LÀ AI, HÃY TIẾP TỤC ĐỌC

Bạn không cần phải là một Cơ Đốc nhân để đọc nghiên cứu này. Nhiều điều có thể đã đưa bạn đến đây. Một cuộc tìm kiếm có thể đã đưa bạn đến đây. Một cuộc tranh luận có thể đã đưa bạn đến đây. Một câu hỏi bạn đã mang theo nhiều năm có thể đã đưa bạn đến đây. Sự tò mò về đức tin của một ai đó có thể đã đưa bạn đến đây. Mọi thứ trên trang web này đều là của bạn, miễn phí, bằng chính ngôn ngữ của bạn. Chúng tôi không bao giờ hỏi tên bạn. Chúng tôi không bao giờ hỏi quốc gia bạn. Chúng tôi không bao giờ hỏi bạn tin điều gì. Một nghiên cứu không thể mô tả đầy đủ về Chúa Giê-xu. Chúng tôi đã dốc hết những gì mình có cho câu hỏi này, và nghiên cứu này vẫn chỉ đi qua một con đường trong Kinh Thánh. Chúa Giê-xu đã hiện hữu trước khi có sự khởi đầu. Chúa Giê-xu đang hiện hữu bây giờ. Chúa Giê-xu sẽ trở lại. Không một trang nào có thể hoàn tất việc mô tả tất cả những điều đó. Còn nhiều nghiên cứu khác đang chờ ở đây. Các nghiên cứu về lòng thương xót đang chờ ở đây. Các nghiên cứu về sự khôn ngoan đang chờ ở đây. Các nghiên cứu về sự hiểu biết đang chờ ở đây. Các nghiên cứu về sự nhện nhục đang chờ ở đây. Các nghiên cứu về lòng tin kính đang chờ ở đây. Còn nhiều nghiên cứu nữa sẽ đến. Hãy đọc các nghiên cứu này theo bất kỳ thứ tự nào bạn muốn. Hãy kiểm tra các nguồn của chúng tôi khi bạn đọc. Mỗi câu Kinh Thánh trong các nghiên cứu này đều được in ra đầy đủ, một cách có chủ ý. Bạn không bao giờ phải tin lời chúng tôi nói về bất cứ điều gì. Bạn có thể tự mình cân nhắc từng câu Kinh Thánh.

Một lời mời khác sẽ tiếp theo lời mời này. Chúng ta sẽ không giả vờ rằng lời mời đó bị giấu kín. Lời mời đó là bài học về điều một người phải làm để được cứu. Hãy đọc bài học đó ngay bây giờ nếu bạn muốn đọc nó ngay bây giờ. Hãy đọc điều gì khác trước nếu bạn muốn đọc điều gì khác trước. Không ai đang đếm cả. Cánh cửa vẫn mở dù thế nào đi nữa. Phao-lô đã nói những lời dưới đây trong một thành phố đầy những bàn thờ dâng cho các thần không phải là Đức Chúa Trời của ông. Phao-lô đã nói những lời này với những người chưa hề mời Phao-lô đến thành phố đó:

Công-vụ các Sứ-đồ 17:26 Ngài đã làm cho muôn dân sanh ra bởi chỉ một người, và khiến ở khắp trên mặt đất, định trước thì giờ đời người ta cùng giới hạn chỗ ở, (27) hầu cho tìm kiếm Đức Chúa Trời, và hết sức rờ tìm cho được, dẫu Ngài chẳng ở xa mỗi một người trong chúng ta.

NGÀI ĐÃ LÀM CHO MUÔN DÂN THIÊN HẠ ĐỀU BỞI MỘT HUYẾT MÀ SANH RA --> HẦU CHO TÌM KIẾM ĐỨC CHÚA TRỜI, VÀ TÌM ĐƯỢC NGÀI + NGÀI CHẲNG XA CÁCH MỖI MỘT NGƯỜI TRONG CHÚNG TA.

TỪ KHÓA HY LẠP

“được hòa giải” — G2644 katallasso — thay đổi từ sự thù nghịch sang tình bạn hữu; đem trở lại vào ân huệ

Katallasso gọi tên toàn bộ lý do của thập tự giá, chỉ trong một từ.

“sự hòa giải” — G2643 katallage — sự khôi phục ân huệ; sự đem hai bên đã chia rẽ trở lại hòa hợp với nhau

Katallage đến từ cùng một gốc với katallasso ở trên. Katallasso chỉ về hành động hòa giải (sự khôi phục tình bạn giữa hai người đã bị chia cách). Katallage chỉ về kết quả của sự hòa giải đó.

“sự tha thứ” — G859 aphesis — sự phóng thích; sự tha; sự buông đi; sự tha thứ

Nếu không đổ huyết thì không có sự tha tội.

“màu nhiệm” — G3466 musterion — một điều bí mật; điều gì đó từng được giấu kín và nay được tỏ ra. Trong Kinh Thánh, một sự màu nhiệm không bao giờ là một câu đố cần giải. Một sự màu nhiệm trong Kinh Thánh là một điều bí mật mà Đức Chúa Trời đã quyết định bày tỏ.

“**sự báo thù**” — **G1557 ekdikesis** — điều phát xuất từ sự công bình; một sự sửa lại trọn vẹn điều sai trái
Ekdikesis là từ được dùng trong 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:8. Ekdikesis không có nghĩa là cơn giận không kiềm chế. Ekdikesis có nghĩa là sự công bình được thi hành trọn vẹn.

“**con đầu lòng**” — **G4416 prototokos** — con đầu lòng; con sinh ra đầu tiên
Đức Chúa Cha phán rằng "hết thảy thiên sứ của Đức Chúa Trời hãy thờ lạy Con" về Đức Chúa Con.

TỪ KHÓA HEBREW

“**CHÚA**” — **H3068 Yehovah** — danh giao ước của Đức Chúa Trời, được viết trong bản KJV là "LORD" bằng chữ in hoa

Bất cứ khi nào từ LORD xuất hiện bằng chữ in hoa trong Cựu Ước, Yehovah là danh xưng Hê-bơ-rơ đứng sau từ LORD trong tiếng Anh.

“**Chúa**” — **H113 adown** — chúa; chủ; người sở hữu; người cai trị

Trong Thi thiên 110:1, hình thức của adown được đọc là "Chúa tôi." Adown là một từ Hê-bơ-rơ khác với Yehovah, là Đấng đang phán cùng Chúa của Đa-vít trong câu ấy.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Cadman 1934 (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).